

Градската Библиотека

Тукъ.

Брой 28.

Народняци

ВАРНА. 22 Априль 1911.

Народняци.

I. Какво казва професоръ Милуновъ за народняцитѣ.

Характерътъ на народната партия е по прѣдметъ „чорбаджи-ски“, тъй като въ нея сж влѣзли най-много богатитѣ, охолнитѣ елементи на българското общество. Отхвърлена на вторъ планъ прѣзъ епохата на конституциона борба, партията на българската буржуазия сега бърза да дотъкми изгубеното врѣме и да се възползува отъ падналата ѝ се власт. Въпрѣки изборния законъ, твърдѣ много отъ самитѣ депутати въ камарата се занимавали съ прѣдприемачество и разни доставки. Най-накрая, партията става жертва на своитѣ комерчески тенденции и пада по финансово — комерчески въпросъ.

Съединителитѣ рѣшили да се построи тъй наречената „паралелна линия“, около чуждата линия. Тогава вънепеката Länderbank пуска въ ходъ финансово репресия и се отказва да отпусне послѣдния випускъ на заема, сключенъ още отъ Стамбулова. Правителството се вижда безъ пари за построяването на желѣзния път и на Бургаското пристанище, и въпросътъ за финансирането на военитѣ отъ Румелия прѣдприятия се изостри. За неудоволство на съединителитѣ е трѣбвало да се захвърли „паралелната линия“ и да се влѣзе въ прѣговори съ Länderbank, която сега само прѣдлага да се уреди продажбата на чуждестранната линия на българитѣ и да имъ даде пари въ заемъ, но при такива условия, които общественото мнѣние признало за безусловно неизгодни и унижителни; то обвинило финансовия министеръ Тодоровъ въ желанието да получи лични изгоди отъ желѣзнопътния заемъ; говорило се ежщо, че родственници на княза участвували въ прѣдприятието. Въ това деликатно положение, князътъ самъ поискалъ оставката на Стоцкова, като нарекълъ явно финансовия министеръ „крадецъ“ — нѣщо, въ което, както казватъ, Грековъ убѣдилъ княза.

II. Най силна отъ нашитѣ партии ли е народняшката?

Прѣдп всичко, една басня е, че народняшката партия е била у насъ най силната. И това е една басня, скроена отъ самитѣ народняци, и то по такъвъ майсторски начинъ, щото мнозина наивни и лековѣрни я вѣрватъ, а по нѣкога разправятъ тая басня и най голѣмитѣ противници на народняцитѣ, каквито, впрочемъ би трѣбвало да бъдатъ социалитѣ, во главѣ Янко Сакъзовъ. Била най силна партия, защото имала най много бора въ градоветѣ и селата. Вѣрно е, че народняшката партия е съсѣрѣдоточила въ себе си охолнитѣ хора, чорбаджиитѣ, тежкитѣ търговци, думбазитѣ, прѣдприемачитѣ и селскитѣ лихвари и кръчмари. Та отъ гледна точка на елементитѣ, които

компоzirатъ народняшката партия, ние пѣма да отречемъ, че тя е партията на българскитѣ богаташи, на грабителитѣ, които капка по капка, като пиявици, смучатъ кръвта на икономически подчиненитѣ си. И отъ това ако изхождате, господа народняци, ние можемъ да ви позволимъ да се наричате членове на най-силната, *националната* партия. Но въ какво се състои вашата сила? Въ това ли, че вашитѣ шефъ господинъ Гешевъ е най богатия човѣкъ въ България? Даже и да искаме да вѣрваме, че послѣдната воля на единъ българинъ, името на когото стои записано въ златната книга на благодѣтелитѣ на българския народъ, е било щото г. Гешевъ да бѣде приемникъ на богатствата му, то при все това, ни умѣтъ, ни духътъ на послѣдния не слѣдва да заключимъ, че сж станали по богати. Не е пѣлътъ на тия ни редове да говоримъ за единъ процесъ за ограбени милиони, но, мимоходомъ, искаме да подчертаемъ само, че нито единъ отѣтчикъ — обвиняемъ не се е явявалъ прѣдъ съда така смутенъ, като господина Гешева.

Не сж богатствата на членовитѣ на една партия, които биха могли да я правятъ най силна. Тия богатства, безспорно, могатъ да служатъ въ изборнитѣ дни за подкупъ на несъзнателни избиратели, съ какъвто народняцитѣ сж си служили (примѣръ: нѣкой си Гендовичъ, който е раздалъ за единъ изборъ 10,000 лева банкноти разрѣзани на двѣ). Тия богатства могатъ да помагатъ на народняцитѣ лихвари, чрѣзъ икономическо обвързване на слабитѣ, да си служатъ съ гласовѣтъ на тия послѣднитѣ. Тия богатства, най послѣ, могатъ да купятъ перата на продажни журналисти, но не сж тия богатства, които правятъ партията най-силна.

III. Може ли българския народъ да очаква нѣщо отъ народняцитѣ.

Ние не можемъ да очакваме отъ народняцитѣ нѣщо повече отъ това, което тѣ сж способни да ни дадатъ. Народняцитѣ, винаги въ услуга на развиващия се капитализъмъ въ страната, ще създадатъ закони за покровителствуване на хората, що рекрутиратъ партията имъ, — закони сж които ще охраняватъ себе си, своитѣ възли апетити, своята собствена кожа. Всички помнимъ памятната борба на народняцитѣ противъ личния режимъ, когато народняцитѣ искаха да минаватъ за ратници на народо-властето. Каква фалшива борба, каква подигравка съ българскитѣ граждани, защото ако народняцитѣ наистина сж били искрени, то тѣ сж проповѣждали това, което единичко е въ състояни да тури край на тѣхното съществуване. Защото народната партия е единичката, която безъ помощта на царъ Фердинанда не би могла никога да туря въ изпълнение своята програма. Ние не искаме да говоримъ тукъ за причинитѣ, които толкова дълги години държаха народняцитѣ далечъ отъ българския дворецъ,

нито пъкъ за начина по който Господинъ Гешевъ и царъ Фердинандъ се пригърнаха взаимно, и си простиха помежду си всичкитѣ прѣгрешения. Ние ще се спрѣмъ на послѣднитѣ обѣщания отъ страна на народняцитѣ къмъ българския народъ въ единъ държавенъ актъ, нареченъ програма на правителството. Първото тѣхно обѣщание се състои въ това, че щѣли всичко нужно да направятъ за да влѣзело гърнето въ делвата. Мизерно гърне и два пхти по нещастна делва! Щѣли народната и прогресивно либерална партия да се слѣятъ. Но отъ това сливане ни по топло, ни по студено, че пѣма да стане на българския народъ, тѣ не искатъ и да знаятъ. Щомъ се говори за гърнето и делви българскиятъ народъ само едно нѣщо знае, а то е: *че на една кола грнци и делви една сопна ѝ стига*.

Нека не помислятъ сливающитѣ и отливающитѣ се, че ако си служимъ съ горнята народна мѣдростъ, то е за да заплишваме; не, ние само искаме — да съпоставимъ народното остоумие съ безсмисленото и празното на една партия, единъ отъ лидеритѣ на която я оприличава на делва. Да, делва, и то съвѣтъмъ празна делва!

Обѣщаватъ народняцитѣ да въведатъ у насъ пропорцията. Ето, наистина, едно хубаво обѣщание, тѣсно свързано съ статитѣ що отъ нѣколко години насамъ единъ сравнително младъ народнякъ пиша въ подлистничитѣ на нѣкои вѣстници и съ разходкитѣ, които г. Гешевъ направи въ Белгия. Ние бихме най много желали да видимъ тая мечта на народняцитѣ, въ противовѣсъ, безспорно съ тѣхнитѣ нрави и обичаи за произвеждане на избори, ние бихме желали твърдѣ много да видимъ тая мечта реализирана. Но, отъ друга страна, всичко ще зависи отъ начина по който народняцитѣ ще произвеждатъ изборитѣ. И ще има да благодаримъ на народняцитѣ, ако тѣ въведатъ *пропорцията* чисто по белгийския типъ, но ако се откажатъ да правятъ изборитѣ съ артилерия и съ гасене на свѣщи!

Щѣли народняцитѣ да дадатъ на българския народъ административно правосъдие. Но нали всичко зависи отъ това, какъ вие, народняцитѣ, ще уредитѣ тия административни сѣдилища. А затова вие нищо не казвате, и нито вие нѣкога нѣщо сте писали. Но ние ще има за какво да ви благодаримъ, ако създадете това правосъдие само за охраняване на вашитѣ прѣдприемачи, само за укриване на вашитѣ гешефти, отъ които вие никога пѣма да се откажете и то не само защото не искате, по, главно, защото не можете. Противното би значило да си противорѣчите, да се самоопищожите.

И какво още обѣщаватъ народняцитѣ? Въ областта на външната политика, тѣ обѣщаватъ миръ и любовъ съ Турция. Благодаримъ за тоя миръ и за тая любовъ! Една статия написана напоследѣкъ въ в. „Миръ“ дойде много рано — като първа лѣстовичка — да ни

даде да разберемъ какво направление ще даде, г. е. е способенъ да даде г. Гешевъ на външната ни политика. Ние не искаме да влизаме въ ролята на историкъ за да говоримъ нѣщо повече отъ това, което даже и рибитѣ по морекитѣ дълбочини си говорятъ, а то е: че прѣзъ врѣмето на народняцитѣ Турция воюваше съ Гърция. И когато локви християнска кръвъ се проливаше, все въ това врѣме, Стоимовъ и негови сподвижници сѣмейно бѣха отишли въ Цариградъ, дѣто Султанъ Хамидъ поднасяше на нѣкои дами сѣжнопѣлни брожики и браслети, а на самия тогава князь Фердинандъ, изпрати едно старо катерче, обвито съ мѣде, което варненци, на брѣга на черното море, до английската скала, се бѣха изредили да ходятъ да гледатъ и да видятъ дали, наистина, върху тая мѣде може да се видятъ български надписи и името на единъ опожаренъ отъ турцитѣ градецъ „Батакъ“.

IV. Иматъ ли народняцитѣ заслуги?

Да, иматъ, бѣше казалъ прѣдъ осемъ години единъ покоенъ вече нашъ държавенъ мѣжъ, прѣдъ едно събрание въ Варна. Но всичкитѣ заслуги на народняцитѣ споредъ него се свеждаха въ една, а именно: *покрѣпването на прѣстолонаследника*. А знаете ли вие, господа народняци, казваме тогава ораторътъ, че ако прѣдполагаме, че вие толкова много ще се хвалите съ това си дѣло, то ние бихме *цѣмбурнали* самия князь въ една бѣчва? Ние не искаме да отричаме, че между хората, които съставляватъ народната партия, има и такива съ заслуги. Най-много, безспорно, е заслужилъ г. Ив. Гешевъ. Ние нѣма да говоримъ, защото не пишемъ тукъ история на сръбско-българската война, за заслугитѣ на г. Тодоръ Тодоровъ. Нито пъкъ ние пишемъ историята на съединението, за да описваме подвизитѣ на г. Ст. С. Бобчевъ.

V. Заключение.

Ние искаме да изтъкнемъ, че народняшката партия е партията на българскитѣ чорбаджии, на прѣдприемачитѣ, индустриалцитѣ, едритѣ търговци, лихваритѣ и селскитѣ кръчмари, и като такава тя не заслужава подкрѣпата на българскитѣ избиратели, къмъ които ние се обръщаме съ позива, съ който въ великитѣ избори ще се нанесе на народната партия единъ мощенъ ударъ — този нашъ позивъ е слѣдниятъ:

Нито единъ гласъ за народняцитѣ!

Н. К. М.

Снемете си маската!

Вие „газителѣ“ на общественитѣ блага „хранителѣ“ на морала „крѣпителѣ“ на правдата и законността, снемете си маската, снемете я, за да лъсне безчестия ви ликъ.

Имайте по голѣма откровеностъ и доблестъ, заявете открито, че ви е необходимо да разтурите Варненската община, защото ви прѣдстоятъ три избора, защото трѣбва да настанитѣ партизанитѣ си, защото трѣбва най-послѣ да удовлетворите алчнитѣ апетити на извѣстнитѣ на варненското общество, ваши тузове. Но нека още веднажъ ви заявимъ *няма да успѣете*. Вие търсите *орждия*, пращате ревизори, готвите смѣна на прокурори, на сѣдии, защо вършите всичко това, ако намѣренитѣ ви сж чисти? Вие имате „аферитъ“ въ рѣцѣтъ си, вие отъ какъ поехте властѣта безспирно пѣте на варненското общество отдавна изпѣтата пѣсенъ „афери въ варненската община“ и най-послѣ се рѣшихте да ги печатате. Четете в. „Свѣтѣ-кавица“ и вие ще се убѣдите, че мозацитѣ около този вѣстникъ сж запарени, че сапуненитѣ мѣхури, които надуватъ се рисуватъ въ болното имъ въображение като бойни гранати. Ето „аферитѣ“.

1) Отдаването подъ наемъ машинитѣ за чистене нуждничнитѣ и помийни ями прѣзъ 909 и 910 год. Биле произведени два търга, които не се състояли по неявяване на конкуренти, слѣдъ което било отдадено прѣдприятието по доброволно съгласие, но билъ увеличенъ срока прѣдвиденъ въ поем. условия отъ една година на година и 10 мѣсеца.

2) Доставени биле 7 лампи, „аладинъ“ чрѣзъ търгъ, а било извѣстно, че единствѣнъ прѣдставителъ на тия лампи била фирмата „Ганчевъ и сипове“ и съ това се фаворизирала тая фирма.

3) Дадено било подъ наемъ едно общинско мѣсто на В. Поповъ и този послѣдния взелъ участие въ засѣданieto на свѣтъта като общ. свѣтчикъ, когато се разисквалъ този въпросъ.

4) Отмѣнена била една заповѣдъ на кмета, съ рѣшение на общ. свѣтътъ, за събаряне на една поправка на зданието на общ. свѣтчикъ х. Абдулъ Керимъ Алиевъ и този послѣдния взелъ участие въ засѣданieto на свѣтъта при вземането на това рѣшение. Тукъ пише „Свѣтѣ-кавица“ имало двѣ закононарушения или „двойна афера“ — нарушение биль закона за благоустройството и закона за градскитѣ общини.

Може ли единъ здравомислящъ, съ нормални умствени качества човѣкъ сериозно да твърди, че това сж „афери“? Тенденцията е ясна г-да, вие съ изнасянето на тѣзи „афери“ сами снехте маската си, вие се издадохте. Но нека захванемъ съ първата „афера“.

На 26 юний 1907 г. когато демократитѣ не сж биле въ общин. свѣтътъ, е произведенъ търгъ за отдаване на прѣдприемачъ чистителнитѣ машини.

По неявяване на конкуренти търга не се е състоялъ.

На 30 юлий 1907 год. е обявенъ новъ търгъ, който тоже не се е състоялъ сжщо по неявяване на конкуренти. Прѣзъ нея година прѣдприятието не е могло да се отдаде на прѣдприемачъ. Слѣдующата година началника на санитарното отдѣление при общината наново е по-

вдигнал въпроса за чистенето на жилищните ями, защото интересът на обществената хигиена и здравие сж налагали уреждането на този въпрос. И общинския съвет възбуждал сн на 17 септем. 1908 г. е бил напано сезирач съ този въпрос. Съвета с ршение под № 523 е ршил: чистенето да става съ общи чистителни машини по стопански начин от самата община. Изпълнението, обаче, на това ршение е било невъзможно по съднитъ двъ съществени причини, които началника на санитарното отделение докладвал въ съвета на 13 XII 1908 г.

1) Не бил прѣдвиденъ въ бюджета нуждни кредитъ и 2) мѣнотитъ за общината отъ тоя начинъ на чистене жилищните ями и неизносността въ разходитъ, които ти ще прави. Поискалъ е да се отдаде прѣдприятието на прѣдприемачъ, което мнѣние съвета възприелъ. И почва пакъ старата история. Обивенъ е единъ търгъ, който не се е състоялъ по пеляване на конкуренти; втори търгъ, който тоже не се състоялъ и най-послъ съдъ 4 търга общин. управление е дало по-доброволно съгласие това прѣдприетие. Къдъ е „аферата“?

Увеличенъ билъ срока, ами щомъ се дава прѣдприятието по доброволно съгласие и не е имало желаещи да го взематъ трѣбвали ли общината да остави да потекатъ нечистотитъ изъ улицитъ? Това може да се желае само отъ хора, като свѣткаръ, които въ желанието си да създадатъ „афери“, и въ пай-полезитъ ршения на съвета възбудатъ нарушения. По втората „афера“ за доставката на 7 лампи „аладинъ“. Общинския съветъ прѣди да достави тия лампи назначи специална комисия която да прѣгледа всички системи лампи и да даде заключение, отъ коя система да се доставятъ. Комисията е разгледала всичкитъ системи, изучила е недостатъцитъ и добритъ страни на разнитъ лампи и е прѣпоръчала на съвета лампата „аладинъ“, сжщата съ която сж освѣтени повечето частни завѣдния. Съдъ това е обявенъ търгъ, редовно произведенъ и утѣрденъ. Какво нарушение има тукъ? Дѣ е очетена общинската каса, когато е извѣстно, че сжщитъ лампи съ желѣзни стѣлбове частнитъ лица ги купуватъ по 600 лв., а общината ги доставила съ 100 лв. по ефтини?

Единственъ прѣдставителъ въ България на лампитъ „аладинъ“ била фирмата „Галчевъ и снове“, и съдователно не можало да има конкуренция. Не знаемъ до колко е вѣрно това, общината не държи, нито е длъжна да държи синьци на разнитъ прѣдставители, едно е вѣрно, обаче, че търгътъ е произведенъ и на него сж се явили конкуренти най-послъ и въ доставката на пѣкаки 7 и словомъ седемъ лампи трѣбвало да се намѣри пѣкака „афера“.

На послѣднитъ двъ инсинуации

пѣма и да се спираме, тѣ фактически сж невѣрни, само озлобената душа на единъ безсъвестенъ противникъ може да създаде такива „епохални афери“.

Всичкитъ тѣзи „афери“ илюстриратъ много добръ нашитъ желани: „общината на всѣка цѣна трѣбва да се разтури, затуй ще ровимъ“ — ровете ще ви кажемъ ние, но напзете да се не заровите.

Думи и дѣла на Демократическата партия.

IX.

Друга една областъ отъ държавното управление на страната ни, която не можеше да не обрне вниманието на демократическата партия и на правителството, изхождаше отъ нея, поради грамадното си значение за съществуване на отечеството ни, е държавната охрана. Нѣма нужда да обясняваме на дълго това грамадно значение, както казахме по-горѣ, на тази областъ отъ държавното управление, защото всѣкъ кому е извѣстна борбата за национално при днешнитъ капиталистически държави и; че за сега само ноща и куршума сж най-сигурнитъ ерѣдства за запазване независимостта на отдѣлнитъ държави. Въ всичкитъ европейски държави въоръжеността е достигнала до своята най-висока точка и се стрѣми къмъ още по-голѣмо усѣвършенстване. Не по-малко сж обрѣменени отъ това съвършено зом и малкитъ балкански държавици, чийто независимостъ е още по-силно заплашена отъ възпитъ аметити на великитъ сили. Нашето отечество е най-злѣ поставено, защото освѣн охраната на независимостта си, то е поставено всѣки денъ на изпитание съ грозни тероръ, който се упражнява надъ заробенитъ ни още отъ турцитъ брати. При това идеята ни за национално обединение, свързана тѣсно съ съществуването ни като отдѣлна политическа и икономическа единица, ни поставя въ положението още по-силно да се загрижваме за нашата отечествена отбрана. Ето защо, колкото и да сме партизани даже на една народна отбрана, уредена по социалистически образецъ, принудени сме, даже като социалнети да възприемемъ днешния образецъ на народната отбрана, т. е., чрезъ постоянната войска. Това се подчерта отъ всичкитъ партии участвуващи въ опозиционния блокъ, всаочително и социалдемократитъ, въ платформата на блока точка III-та, гдѣто сжщитъ партии се задължиха само да приведатъ въ съответствие разходитъ за армията съ податнитъ сили на народа. За да се занимаватъ въ платформата си партиитъ съ разходитъ въ армията, тѣ бѣха заставени отъ възмущението на

българския народъ по поводъ безмисленото прахосване на неговитъ ерѣдства за поддръжане една слаба и кокава армия и за грознитъ разбойничества около пазарката на сѣщата армия. Особено въ това отношение се отличиха етамболиетитъ. Демократическата партия, считаше за свой дългъ, ако и да бѣ послѣ ангажиментъ въ съгласие съ другитъ опозиционни партии, да излезе чрезъ правителството си въ декларацията му отъ 24 априлъ 1908 год. и високо да заяви, че като партии, които има на знамето си завѣщанитъ идеали на нашитъ първи борци за национална независимостъ, ти ще угодимъ съ редъ реформи боевата сила на нашата войска, за да бѣде готова единъ денъ, когато отечеството и повика на помощъ. За тѣи цѣль то ще се постараетъ да опрѣдѣли точни контингентъ на армията, ще състави съ щатъ военната организация, като разбира се върши всичкото това въ съгласие съ податнитъ сили на народа. Това свое обѣщание демократическата партия изпълни, ако и да обяви независимостта на България и да се намираше дѣто врѣме всѣки моментъ прѣдъ прага на войната съ турция.

Тя завари прѣвъ 1908 год. единъ воененъ бюджетъ отъ 98,170,067 лева и прѣвъ 1909 год. го намали на 37,807,809 лева и до послѣдната 1911 година го запази съ 39,000,000 лева. Отъ друга страна погрижи се да прѣмахне грозната корупция, която бѣ обхващала нашето външно офицерство. Въ разгостане на три години, въпрѣки бурни животъ на България въ международно отношение, правителството на г-на Малинова изпрати на подеждимата скамейка около 60 души висши офицери между които генерали и адмиралъ всѣ любимци на двореца, мнозина отъ които днесъ лежатъ въ затвора. Намрани първата крачка за прѣмахване на вестовоенния институтъ, тѣи университетъ за наши войници и остава създадения отъ демократическата камара законъ да се прилага отъ днешнитъ борци ерѣдичията режимъ. Състѣиха се войскитъ и се възложи на парламентарната пятна комисия да изработи щатотъ въ армията. Това дѣло остана недовършено, макаръ и двѣ години комисията е б трупила материалъ по него. Разпрѣснатитъ войскови части въ малкитъ провинциални градчета поради партизански съображения, се прибраха при по-големитъ войскови части и удобни стратегически центрове. Въобщие армията ни днесъ е образецъ рѣдкѣ и страшилице на балканитъ и уредбата ѣ въ много се дължи на демократическата партия. Но ще ли има пѣкой да каже поне двѣ думи за това?

Още на една областъ отъ държавното ни управление, демократическата партия обрѣна особено

внимание, защото ти е достѣтъ за правилния животъ въ страната ни. И тази областъ е раздавано на правосъдието у насъ, което е повѣрено въ рѣцитъ на сѣщитъ. За голѣмо щастие на българския народъ, нашето правосъдие и до днесъ е доста запазено отъ корупцията, разпрострѣла кризъ въ другитъ клонове на управлението ни, обаче отъ друга страна зависимостта на сѣщитъ отъ разни дребнеевци властующи адвокати, и видни партизани, неговата материална безпечностъ, прѣчеха твърдѣ много за раздаването на добро правосъдие и даже на безпристрастно такова. У българския народъ бѣ разколебана вѣрата въ правосъдието и той търѣшне закрилата на влиятелни адвокати, а това съвѣмъ злѣ говорѣше за нашитъ сѣдн. Послѣднитъ най-често биваха разкарвани по каприза на пѣкой сѣлентъ на дени, да обикалятъ цѣла България и изхвърлени на улицата, щомъ сж понекави да поставитъ своята самостоятелностъ по-горѣ отъ безаконията на силнитъ. Отъ друга страна мизерната заплатата на сѣднѣта, не рѣдко го е изкушавала да изневерѣ на съвѣстѣта си.

Демократическата партия поиска рационално да излѣкува тия недѣли въ нашето правосъдие и въ декларацията си п. IX обѣща материалното подоборение положението на сѣднѣта и гарантиране съ законъ неемѣнимостта му.

Тия обѣщания правителството на г-на Малинова пѣлъно изпълни, като увеличи заплатитъ на сѣднѣтѣ и съ законъ уреди тѣхната неемѣнимостъ. Това сж крупни демократически дѣла и отъ тѣхъ сж недоволни само днешнитъ властници, защото нѣма вече послушни сѣднѣ да разтурятъ общински съветѣ и прокурори да имъ вербуватъ партизани и докарватъ клиенти. Демокрацията обаче придоби голѣми печалби съ стабилизиранието на българския сѣднѣ.

R

ДОПИСКА.

гр. Каварна, 15 Априлъ 1911 г.

Партийна провѣрка на М-ръ Люцкановъ въ гр. Каварна.

На 6 того въ 4 ч. съдъ обѣдъ, градецъ ни бе посетенъ отъ г-нъ М-ръ Люцкановъ, идящъ изъ Варна, придруженъ отъ Окр. Управителъ г-нъ Жековъ, Околийски Н-къ Станчевъ и група отъ коалиранитъ партизани изъ Варна, Балчикъ и по-срѣщачитъ каварненски консерватори, цанковисти и градския кметъ.

Мѣстнитъ бюро на коалиранитъ се консерватори и цанковисти, имаха прѣснати съобщения съ които показваха гражданитъ на града и околността да дойдатъ да посрѣщ-

натъ и се запознаятъ съ г-нъ Министра на Вътрѣшнитъ работи г-нъ Люцкановъ.

Гражданитъ безъ разлика на политически убеждения, интересующи се отъ държавнитъ и обществени въпроси, събрали се бѣха въ салона на хотелъ „Империалъ“, къдѣто бѣ слязалъ съ госпожата си госта и чакаха да чуятъ, що ще имъ каже Министра на България. Съдъ мнѣзанието на г-нъ Министра въ салона, консерватора адвокатъ г-нъ Белевъ, каза пѣколко привѣтствени думи, на комуто г-нъ Люцкановъ поблагодари, съдъ това се обрѣа къмъ събраниитъ се граждани, на които също благодариха, че сж дошли да го видятъ и запознаятъ, че той е Министра на Вътрѣшнитъ работи, като имъ каза:

Азъ не дойдохъ да държа политическа речъ, а съмъ прѣдприелъ, да посетя, повечко градове изъ царството, да прѣвѣри назначенитъ отъ менъ и посочени отъ партизанитъ ни Окр. Управители и Окр. Н-ци, отъ които нѣкои лично познавамъ, а пѣкои сега при обиколката си ще запозная. А покрай тая си прѣвѣрка ще искамъ да изуча и нуждите въ, които ако имаме честѣта за управлѣване страната повече врѣме, увѣренъ съмъ съ помощта на насъ и срѣдствата ваши, ще се потруда да ги удовлетвори.

Не ходи, каза г-нъ Министра, да вербувамъ партизани, като г-нъ Такева да ги прави жуарчета, а менъ да обвиняватъ, че ще създавамъ Мартенчета.

Партийни бюро отъ 16 мартъ т. г. напослѣ съставени пѣма да отвърдяваме и партизани напослѣ отъ това нещемъ, за което сме издали партийно окръжко. Позочени отъ общественото мнѣние, (но по прѣвѣжъ ще е) и благоволениято на Държавния Глава, подъ прѣсѣдѣлството на г-нъ Гешава се състави коалиционното Министерство, което ще има властѣта за партийнитъ си принципѣ, но не и за партизанитъ ни.

Коалираме се и я ще се събѣмъ въ една партия, да сме силни, да направимъ нѣщо добро за страната. Като Министъръ на полицията заявявамъ ви, че ще дамъ пѣлна свобода на всички граждани, безъ разлика на политически убеждения, да се изкажатъ, и дадѣтъ свободно вота си, въ прѣдстоящитъ избори за В. Н-сѣбрание.

Къмъ края на партийната си прѣвѣрителна речъ г-нъ Министра, който може да мислеше, че говори само прѣдъ консерватори и цанковисти бѣ прѣдупрѣденъ отъ каварненскитъ сватове, да направи единъ предизборенъ коммементъ на прѣсѣтствуващитъ граждани, на които каза: извѣстна ми бѣше Вашата околия — градецъ ви още като бѣхъ Министъръ на Търговията и Земледѣлието въ г-нъ Даневия кабинетъ, но по причина на како врѣме, тогава не можахъ да направя нищо за вашия градъ и околия

ПОДЛИСТНИКЪ

НАТАША.

Разказъ отъ Г. В. Вернадски.

Продължение отъ брой 26.

Всичко се свило въ гърдитъ на Наташа. Струвало ѣ се, че пѣкой насмѣшливъ и могъщъ силно ѣ зграбилъ и ѣ дави. Гърлото ѣ прѣсѣхнало, около очитъ ѣ се образували кръгове. Неприятно ѣ дразнили миримата отъ тютюнъ и кисело. Книгата и буквитъ ѣ се стрували противни. И мисляла тѣ, че никому и на нищо не трѣбва да се вѣрва и че не трѣбва да се приближава тѣи близко до хората, защото отъ всичко това излиза нѣщо непушно и пелепо по своята възнишностъ. Думата „възлюблена“ била, кой знае защо, особено неприятна и приличала на — „любовница“ — Тя си спомнила за Владимиръ Петровичъ и кавалеритъ, които трѣбвало да бждатъ поразени отъ пейната рокля. И вдадена въ

тѣзи спомени, Наташа паднала на лѣглото си и дълго плакала, хълцайки и въздишайки като добръ набито дѣте.

Послъ скача, къса писмото на Тишинъ на малки парчета и ги хвърля въ ведрото подъ умявалника. Взима отъ масата чиста книга и пише: „Защо вий тѣи? Не бѣше нужно това. Някога повече нѣма да се видимъ!“ Послъ бѣга въ входния салонъ за да се облѣче.

— Къдъ Наташа, ей сега ще вечеряме, — се очудва майката.

Сега ще се върна, само ще пустина писмо до баба — колкото е възможно по весело крѣщи Наташа и тича по деора.

Тишинъ стои до вратата, Наташа безъ да го погледне нѣха въ рѣцитъ му книжката и бѣга нататѣкъ. Всѣ по тихо се дочува хлонането на краката ѣ по килията

Когато въ надвечеристото на миналата нощъ Наташа излѣзла отъ стаята на Тишина, той дълго неможалъ да се успокои, ходялъ по стаята,

послъ излизалъ до вратата, стоялъ тамъ около половинъ часъ и пакъ се върналъ назадъ. Вълитъ на фантазията, навѣяни отъ собствени му разказъ, не могли и не искали да отихнатъ. Тѣ всѣ по високо се издигали и по на широко разливали... Тишинъ даже не си лѣгналъ.

Щомъ Тишинъ прочелъ записката на Наташа отишълъ въ дворничката стая и почналъ да си събира дрѣхитъ. Отворилъ сандѣкатъ и хвърлил вътрѣ фотографилта на мечката. Страхъ ме е, че и съ мойто изображение е поставилъ достатѣчно ле почително.....

Не наредилъ още всички вѣщи, той оставилъ сандѣкатъ отворенъ, помислялъ малко и пакъ изключилъ при вратата. Тамъ по разтопения сѣтъ, на шейна съ красенъ копъ, въ своята кожена шуба и котешка панка, съ важно и увѣрено изражение на лицето, прѣстигналъ Василий Николаичъ. — Петре вземи отъ шейната кутията.

Мария Николаевна изираща на дѣщата музика.

— Сами си ѣ занесете! — равнодушно отговорилъ Тишинъ.

— Какво, какво? мислейки, че криво е дочулъ, замислено попиталъ Василий Николаичъ и изведнѣтъ станалъ слабъ и жалѣвъ, като капризно обидѣно дѣте.

— Сами си ѣ занесете, — вече съ раздраженъ гласъ отговорилъ Тишинъ. — Азъ съмъ сжщо такъвъ човѣкъ, какъвто и вий Ако азъ ѣ доктъри и вий ще ѣ занесете. Ако ли нѣтъ вий нѣма да можете да ѣ занесете и азъ не ще мога.

И всичко това било пропито съ сжщата тази неуловима логичностъ, която палила на Тишина въ мрачни минути прѣвъ живота му. Всичко това се показало на господаря проста насмѣшка.

— Грубиянъ! Певежа! — разпѣхтѣлъ, крѣщи той и бързо трѣгна къмъ входа. — Ей сега ще си получишъ смѣтката.

— Самъ повече не искамъ да слу-

жа — съ достоинство отговори Тишинъ и бавно се върца въ дворничката.

И ето Тишинъ пакъ е въ стаята си. Цѣи седимъ ѣ обмисляте новосъздаденото положение.

Боже мой! Сега пакъ цѣлъ мѣсецъ разговори за грубостѣта и неадекватността на хората; пакъ на всѣкъѣ ще ме прѣсѣлѣватъ разкази за непонатното нахалство на Тишина и съвѣмъ неизвѣстно е кога ще отихне това размѣтено море.

При това лѣля ми ни доведе въ още по-голѣмо униние.

— Сега всичко е свършено! — каза ти съ гласѣтъ на пѣководецъ изгубилъ армията си. — Този човѣкъ за мене повече не съществува.

По тѣи като Тишинъ всѣ-пакъ съществува, то нѣи дълго сѣдимъ и безъ всѣкакви резултати обмисляме новото горчиво положение.

Край.

Сега като съм между вас, че вали край е житницата на България, по природно е безводен, затова ще се постарая до като управляваме, да водоснабдим селата в околията Ви, като създадем и ефтин кредит на земеделците от който има необходима нужда.

Това ще рече, приповторение обещанието на г-н Франга, сега М-ръ на Ижтищата и Слюбенията, който при идването си в града ни пръди, искаше за цѣл, да основа цанковиска кредитна банка, с ефтин кредит, който щеше да се отпусна само на партизани от цанковата партия. Сега г-н Министра на полицията по околност, същият обещава се старай да създаде Мартенчета, пужди на коалирали те се сватове, консерватори и цанковисти. Добро по несторно пачинание.

Схващатъ се господа сватове, пачинитъ на агитацията Ви къмъ създателнитъ вече български граждани, затова бждете откровени, защото не съ тия забикалки ще успѣтѣ да вземитъ вота за ваша полза, въ прѣдстоящитъ избори. Български граждани е вече съзнал кому да повѣри управлението на страната, то ва си съзнание той ще прояви въ иднитъ избори.

Р. Н.

Хроника.

Бюрото на Варненската Демократическа Организация кани г-да гражданитъ на публично събрание, въ което бившиятъ министръ прѣдседателъ г-нъ Александъръ Малиновъ ще държи политическа рѣчь. Събранието ще се състои въ зала „Съединение“, недѣли 24 т. м., 3 часа слѣдъ обѣдъ.

Демократическо събрание.

На 17 т. м. Варненската демократическа организация бѣ свикала на събрание варненскитъ си членове за разрѣшене на пѣкои въпроси отъ чисто партийнѣ, организационнѣ характеръ. Трѣбваше събранието да се открие съ една рѣчь отъ прѣдседателя на бюрото, г-нъ Н. Кжневъ, за значението на прѣдстоящитъ избори за Великото Нар. Събрание. Въ 10 часатъ прѣди обѣдъ, зала „Съединение“ бѣ прѣпълнена отъ народъ; понеже имаше и привържаници на други партии, дошли да чуятъ рѣчта на г-нъ Кжнева, наложни се да бжде събранието до свършване на рѣчта публично, не тѣсно партийно. Г-нъ Кжневъ бѣ посрѣднатъ съ акламации, които изразяваха общитъ ентузиазмъ на варненското общество къмъ току що „надналата“ отъ власт демократическа партия. Рѣчта бѣ чудесна: Орагтора очерта значението на прѣдстоящитъ избори, въ свързка съ закона за измѣненіето на конституцията; той очерта постолната тенденция на властующитъ сега двѣ партии къмъ създаване ограничителни за българския народъ закони, като припѣлде примѣри не само отъ първото учрѣдително събрание, ами и отъ по послѣдната законодателна дѣйностъ на тия партии. Не можемъ да имаме вѣра, каза орагтора, че ония които никога не сж се въодушавявали отъ свободитъ на народа, сега ще се въодушеватъ отъ тѣхъ и ще ги поддържатъ въ В. Н. Събрание. А като се има прѣдъ видъ, че е възможно да надѣлѣ въ послѣдното мѣсяцето на ония, които поддържатъ, че то може да излѣзе въ своитъ рѣшени и вѣтъ отъ гласуванія отъ Общин. Нар. Събрание дневнѣ редъ, явна е опасността за нашата демократична конституция, ако се пазератъ за нар. прѣдставители привърженици на властующитъ партии.

Въ втората частъ на рѣчта, Кжневъ подчерта, че послѣднитъ партии не заслужаватъ довѣрнето

на народа още и поради своята противонародна външна политика. Тукъ орагтора описа политиката на Гешевни кабинетъ по отношение на Турция и я намѣри повече отъ прѣдателя за интереситъ на цѣлокупния български народъ. Орагтора завърши рѣчта си срѣдъ бурни ржкоплѣскания.

Не пекаме да пропуземъ незначителния инцидентъ, който къмъ края на рѣчта станна: прѣдставители на властующитъ партии и на стамболовската, за да подчеркнатъ и въ това събрание, че послѣднитъ никога не сж зачитали свободата на словото и печата, апострофираха два пѣти орагтора и се опитаха чрѣзъ скандалъ да намалитъ впечатлението отъ хубавата рѣчь на Кжнева. Нѣ, българския народъ не е вече оня, мълчаливиятъ, понасящъ безропотно вѣлка тирания: Събранието паложитъ на прѣдизвикателитъ (пѣветнитъ) Бояджиевъ — стамболовистъ, бивши стамболовски старши стражаръ и Павловъ — уволненъ банковъ агентъ, въртъ пародиятъ да мѣкнатъ.

Слѣдъ рѣчта, останаха само членовѣ на партията и събранието разгледа другитъ въпроси отъ дневни редъ. Прие се да бждатъ съставени въ Варна 9 участкови бюра, на колкото избирателни участъци градътъ е раздѣленъ, за която цѣль се избра специална комиси.

Едно крупно дѣло на Демократическата партия.

Между многото дѣла, които направи демократическото правителство за Варнен. околия, напослѣдъкъ се свърши окончателно и въпроса за отводняването на Камчията, която работа отъ двѣ години насамъ се продължава по изпълнение на формалноститъ по закона за отчуждаване недвижими имоти за обществена полза.

Рѣката Камчия ежегодно приижда и залива голѣми пространства земи на селата, които съ покрай нея и много пѣти е заличала сгради, добитѣкъ, посѣви, ливади и пр. Вѣлка година населението понася грамадни загуби отъ наводняваніята при чивявани отъ Камчията. Независимо отъ материалнитъ щети, по и здрави немогатъ да се видятъ селянитъ, защото ги души малариата. За да се спаси населението отъ това зло, на което никое друго правителство не е обръщало внимание, демократическото правителство и тукъ се вслуша и ето че успѣ да прѣмахъ не и него зло, защото щомъ се разчистятъ бентовѣ на воденицитъ, които причиняватъ разливането на водата, ще се засили течението на Камчията, която постепенно ще трѣба да се разчисти отъ дърветата и единъ денъ ако се ореголира ще може да се използва отъ държавата и по този начинъ ще се създаде и за гражданитъ едно мѣсто, дѣто всѣки ще иска да отиде лѣтно врѣме и да се любува на чудесната природа.

Въ „Държавенъ вѣстникъ“ брой 74 отъ 5 т. м. е публикуванъ указъ № за отчуждаване воденицитъ на: 1) К. Яковъ, 2) К. Я. Костадинови, 3) М. Пенчевъ, 4) наслѣдницитъ на Т. Магърдичевъ, 5) Ахмедъ х. Хасановъ, 6) Т. Малюковъ, 7) Р. Каровъ и др., 8) х. Халибовъ, 9) Курти Левтеровъ и 10) бр. Д. и А. Ставрови.

За всичкитъ воденици държавата ще плати обезщетение 163,000 лв. Ето едно крупно по своето значение дѣло на демократическото правителство, което ще остане паметно и винаги ще се цѣни отъ населението въ този край, което нѣма да забрави демократитъ.

Не имъ се харесва.

На редакторитъ около в. „Свободенъ гласъ“ започна писаното въ в. „Народна сила“ да не имъ се харесва и въ послѣдния си брой сж хвърлили по неговъ адресъ малко

калъ, да се харесатъ пѣкъ отъ друга страна на новитъ си патрони власти-мѣщани. На тия закачки, разбира се ние нѣма да ставаме отзивъ, защото не заслужава на и ще слѣдваме усвоеното ни начало съ дребновости, да се не занимаваме. Ако, обаче, написаме тия редове, то е да напомнимъ на хората около Свободенъ Гласъ, какво паметно е много помята цѣлѣта, която се гони съ тия закачки отъ тѣхна страна, и че за напрѣдъ колкото и да ни дразнятъ ще ги отминаваме като пословичния кервалъ.

Паметникъ на Александъръ Рачински.

Комисията по отпразднуването на 50-годишния на българското нар. училище е рѣшила да се въздигне паметникъ на Ал. Рачински, бившъ руски консулъ въ града въ турско врѣме, единъ отъ първитъ пионери за повдигането на българщината въ Варна. Срѣдствата за паметника на Рачински, както и този за Отецъ Паисий, ще се събератъ отъ учителското тѣло и учащата се младежъ въ Варна.

За въздигането на този паметникъ ще се влѣзе въ споразумение съ комитетъ „Възраждане“, който има за цѣль да постави бюстовѣ на всѣки дѣйци по възражението въ приморската градина.

Изъ в. „Свѣтковица“ брой 54.

„И варненскитъ демократи, които не сж по-умни отъ *дивитъ патки*... Народна Сила, органъ на *партията мила*“ (автора трѣбва да е поетъ.)

„Къмъ *людитъ*. За никого не е тайна, че въ редакцията на в. Нар. Сила, органъ на партията *мила*, обитаватъ *луди хора*. А *людитъ* *никой не може да утѣши*! Като паднаха отъ власт демократитъ се *шопитисаха* и още не могатъ да дойдатъ на себе си“...

„На пѣтъ. Когато на болница отъ туберкулоза и аближи послѣдния частъ, той става *амбициозенъ и въ пѣло съзнание започва да поергца кръвъ*. Такъвъ боленъ до послѣдния минута не губи надежда за оздравяване и именно тогава се чувства съвършено здравъ. Сега въ Варна демократи има само двама трима, колкото за чешитъ. И ето тия двама-трима *въ послѣдната си минута поергцатъ кръвъ*. Не имъ забѣлѣзвайте, господа, на умирающитъ всѣчко е позволено и всѣчко имъ се прощава. Оставете ги спокойно да умратъ.“

Тия цитати отъ в. „Свѣтковица“ сами достатъчно говорятъ за достопитството на послѣдния — излишни сж коментаритъ. Ище попитаме само, писачитъ на вѣстника, не се ли срамуватъ да поднасятъ на читателитъ си такива безграмотни и съ булеварденъ езикъ антрефилета? Тия писачи не цѣнятъ ли по високо поне достоинството на своитъ читатели? Едно врѣме, народнишки в. „Миръ“ наричаха „фабрика за калъ“, защото се списваше както сега се списва „Свѣтковица“. Види се и цанковиститъ (въ Варна), бидейки въ коалиция съ народняцитъ, бързатъ да си създадатъ такава „фабрика“. Не е ли по-добрѣ, тогава, да се приимеува вѣстникъ „Свѣтковица“ на „Плескавица“ — това би тѣй добрѣ подходило на съдържанието му, а още повече на неговото прѣдназначеніе?

Народнячината облагодѣтелствува сѣмѣтъ.

Който е народнякъ и който стане такъвъ, трѣбва да разчита, че ще се облажи съ пѣвичко отъ властѣта — такъвъ е принципъ на народняцитъ.

Нѣкои отъ галатенекитъ дружбаши станаха народняци. Сега става ясно, че е пмало обещани облаги. Неоспорима пегина е, че навсѣкдѣ меритъ се разграбватъ отъ селянитъ. Това зло е взело пай-

голѣми размѣри въ село Галата. Празнитѣ мѣста около селото сж присвоени повечето отъ дружбаши-гѣ, които сега станаха народняци. Още прѣзъ 1909 год. кметството, съ съдѣйствието на властѣта, е констатирано по надлѣжния редъ кой колко мѣсто е присвоитъ. Слѣдъ изпѣлненіето на нуждитъ формалности, въпроса е билъ внесенъ въ общинския съвѣтъ, който е рѣшилъ, да се отнематъ присвоенитъ общински мѣста по редѣтъ прѣдвидѣни въ закона за запазване на меритъ и се възстанови старото положение, а тия, които сж застроени вече, да се събере стойността имъ отъ приволячитъ. Тия мѣста съвѣта е разпрѣдѣлилъ на категории и е поставилъ слѣднитъ цѣни: единъ лв., 60 ст. и 40 ст. кв. метръ. Рѣшението на съвѣта отдавна е влѣзло въ сила и поддѣжало на изпълнение, обаче, по немарливостѣта на кметството е стояло неизпълнено.

Сега се учимъ, че по давлението на властѣта, общинския съвѣтъ прѣди нѣколко дни билъ взелъ ново рѣшение, съ което било постановено да се платятъ присвоенитъ мѣста по 10 ст. кв. м.

Ние се чудимъ какъ е възможно да се подхлѣзне толкова Яйленския общински съвѣтъ, въ срѣдата на който познаваме хора, които държатъ на своето име и честъ и не биха допустнали да се прѣнебрегнатъ по този начинъ интереситъ на общината.

Ще чакаме да видимъ дали г. Окр. Управителъ ще утвърди такава едно рѣшение, което е въ ущърбъ на общинекитъ интереси, защото знайно е, че нивитъ въ Галата се продаватъ по 40—50 ст. кв. м., а колко повече трѣбва да се цѣнятъ дворнитъ мѣста.

Въ всѣки случай ние ще слѣдимъ тази работа и ще се постараемъ да разбулимъ цѣлата история около нея.

Странарска хайна.

Днешнитъ властници, които още въ опозиция точеха зѣби съчу нашитъ чиновници, които имъ прѣчеха да вършатъ гешефтитъ си, на и за гдѣто мнозина отъ сѣщитъ властници сж биле докарвани на подседимата скамейка отъ тия чиновници, още щомъ дойдоха на власт отправиха остригъ си закали за прѣчисване. Но разбраха скоро, че за висшитъ чиновници работата съ прѣчисването не тѣй леко ще върви и се слуснаха тогава да прѣчисватъ стражарския персоналъ. И мажка и смѣхъ обхваща човѣку, кога вижда какъ виднитъ шефове на ниевластующитъ се заловили чрѣзъ нарочно избрани комисии да турятъ на изпитания бѣдни български стражаръ. Но даже и за чергата на тоя беднякъ съюзницитъ трѣбваше да се хванатъ за коситъ. Околийскитъ началници цанковисти прѣдставятъ посочени отъ шефовѣ имъ партийни стажари за назначение. Окржний управителъ, народнякъ, справедливостѣта го изисква да го похвалимъ въ случаъ, отказва назначението имъ, защото вижда въ списъцитъ хора на които мѣстото е въ затвора, но не при пазителитъ на сѣщия. Оставете, г-да, поне стражаритъ на мира!

Отпразднуване 50 годишнината отъ основаването на първото българско училище въ Варна.

На 11 май т. г. ще се отпраздува тържествено 50 годишн. на народ. училище въ Варна.

За уреждане на празненството както бѣхме съобщили въ единъ отъ миналитъ броеве е отредена спец. комисия, която като е имала прѣдъ видъ голѣмото значение на празнинството между другото е рѣшила и слѣдното:

1) Да се изработи сравнителна картина на първото българско училище заедно съ дѣвическата гимназия, която да се раздаде на всѣки училници въ града;

2) Да се покани първия български учителъ Костадинъ Арабад-

живѣ, сега живущъ въ Търново и свецъ К. Дъновски, да приежтствуватъ на тържеството на общински срѣдства.

3) Да се замоли кмета г. Церовъ да напише популярна брошура за случая, която да се раздаде даромъ на ученицитъ.

Подробната програма на тържеството ще се изработи допълнително отъ комисията. Общинекитъ съвѣтъ е разрѣшилъ нуждитъ разходи за тържественото отпразднуване на празника.

На 26 и 27 априлъ т. г. ще се извърши въ салона на „Славяската Беседа“ теглението на 4 класъ XI лотария отъ Софийск. Гладска Класна Лотария, гарантирана отъ царство България.

Теглението, което ще стане подъ надзора на Нотариуса при Софийския Окржженъ Сѣдъ и въ присѣтствието на четирма прѣдставители на Софийската Градска Община и двама прѣдставители отъ страна на главнитъ колекторѣ, е публично и достъпно за всѣкого.

Въ това тегление ще се разиграятъ значителни печалби, най-голѣмата отъ които, при най-щастливъ случай, възлиза на **златни лева 90,000.**

Нови улици:

Общинекитъ съвѣтъ е рѣшилъ да се прѣименоватъ улицитъ на IV участѣкъ нарѣчени линии по имената на видни дѣйци по учебното дѣло и възраждането на българщината въ Варна.

II-та линия се именува ул. „Рачинска“, III-та линия — ул. „Братя Георгиевичъ“, IV-та линия — ул. „Ат. Георгиевъ“, V-та линия — ул. „Хаджи Стаматъ“, VI-та линия — ул. „Господинъ х. Ивановъ“, XIII-та линия — ул. „Велико Христовъ“, XVII-та линия — ул. „Сава Доброподани“, XVIII-та линия — ул. „Христо Самсаровъ“, XX-та линия — ул. „Георги Живковъ“.

Заслугитъ на тия дѣйци сж прочувени отъ археологическото дружество, което е и поискало отъ общинския съвѣтъ за прѣименоването на „линиитъ“ — по тѣхнитъ имена.

Изъ столичния печатъ.

Министерската криза. Всѣчко потвърждава, че Гешевъ е въ намѣрение да подаде оставката на кабинета. Това народняцитъ открито заявяватъ.

Днесъ се прѣсна и слѣдната мѣла, която е правдоподобна и която прѣдаваме подъ резерва.

Гешевъ подадъ оставката на кабинета Цанковиститъ сж обезпечили сѣчки шансове да изкаратъ изборитъ за В. Н. С. съ подкрѣпата на демократитъ.

Ако ли тоя планъ на двореца се провали, то княза щѣлъ да се обърне къмъ г. Ал. Малинова, защото демократитъ владѣли голѣмата частъ отъ общинитъ и се поерѣцатъ съ по-голѣми симпатии въ обществото.

Князѣтъ, прочее билъ излѣганъ отъ народняцитъ.

М-ръ Людѣкановъ при княза. Народняцитъ продължаватъ да се оплакватъ прѣдъ двореца срѣщу цанковиститъ.

Т. Тодоровъ и Д-ръ Даневъ сж се скарали и Тодоровъ, както заявилъ, е съ убѣдението, че за дружна работа е невъзможна.

Народняцитъ дѣйствително мислятъ да се раздѣлятъ съ цанковиститъ. Страхуватъ се да не прѣтърпятъ крахъ въ изборитъ,

Снощи до късно Людѣкановъ бѣ при княза въ Враца, а днесъ въ 11 ч. Добровичъ посѣти Гешева. Интересна коалиция.

Сливането. То не ще стане. То вече и отъ самитъ коалирани не се желае. А желае ли го още поржчителъ. И той го не желае. Ние мислимъ, ние имаме свѣдѣния, че това нежелание е показано и въ единъ документъ до 26-тъ.

Финансовото положение на Варненската община.

Продължение от брой 27.

д) прихода по § 27 и 28 е вървял до сега съ бърза прогресивност, та допускам, че и за напредъ ще се увеличава по съображения, че и населението се увеличава; заемът смѣтаме да се упражни въ разстояние на три години, като ежегодно се изтеглява такава сума, каквато ще е потребна за прѣдначениятѣ нужди, а остатъка ще остава въ банката срѣщу лихва, която смѣтаме че нема да бѣде по-малка отъ 80 — 100 хиляди лева годишно; и ж) най-послѣ, при крайна нужда, ще можемъ да прибегнемъ до събиране нѣкои отъ приходитѣ, въ допустимия отъ закона максимумъ. А тѣ сж: 1) Отъ връхнината върху патентитѣ за отваряне кръчми, кафенета още по 5%, защото сега събираме по 70%, около 1,500 л.

2). Отъ връхнината върху данѣтъ занятие по 10% на сегашния окладъ 231,678 лева, защото сега събираме 40%, а закона допуска до 50% 23,167 л.

3). Отъ връхнината върху данѣтъ за сградитѣ по 20% върху сегашния окладъ 186,870 лева защото сега събираме 30%, а закона допуска до 50% 3,737 л.

4). Отъ клане на добитѣтъ (крѣвнина) по 5 ст. на всеки килограмъ, защото сега вземаме по 5 ст., закона допуска до 10 ст. — сега годишно получаваме 82,400 л.

А всичко годишно 144,441 л.

Но миналото ме убѣждава, че нѣма да настѣпн моментъ, щото да стане нужда да прибѣгваме до туй послѣдно срѣдство, защото общината има сигурни приходи, които бързо се увеличаватъ и които ще бѣдатъ достатѣчни да покрѣпятъ службата на новия заемъ, а до реализирането на заема ще се създадатъ и други още нови източници. Въ послѣднитѣ не смѣтаме: докарването на вода, канализацията и електрическо освѣтление, които все допускаме, че ще донесатъ извѣстенъ доходъ, ако и да се отрича това отъ нѣкои.

И тѣй, азъ поддържамъ, че финансовото положение на Варненската община е „добро“ и че ние можемъ да бѣдемъ гарантирани, щото и въ слаби години да можемъ да плащаме нашитѣ задължения, безъ да се накрѣни отъ това правилния ходъ на управлението прѣзъ всичкото врѣме, до като трае заема.

Тукъ му е мѣстото да отбѣлжимъ, че прѣзъ послѣднитѣ три години: 1907, 1908 и 1909 години бюджетитѣ сж приключвани винаги съ излишѣци въ размѣръ на 147,595 лева срѣдно годишно.

Погрѣшно е присувано азъ финансовото положение на Варнен-

ската община като е смѣтано, че редовния бюджетъ за 1908 год. е приключенъ съ 42,854.72 лева дефицитъ. Подобно нѣщо не е имало. Поводъ за туй погрѣшно прѣдставление е дало обстоятелството, че прѣзъ нея година общината е имала два извънредни бюджета на сума: 16,980 плюсъ 95,995=142,975 лева. Послѣдната сума е била взета отъ излишѣцитѣ по извънредната частъ на бюджета за сжщата година. Обаче, по не забѣлжаностъ, на разходъ е била мината въ редовната частъ на бюджета. По този начинъ положението се е измѣнило и до като редовния раз-

ходъ е билъ 833,337.53 лева при редовенъ приходъ 933,457.81 л. първия съ минаването туй перо тамъ, се е възкачилъ на 976,312.53 лева при редовенъ приходъ 933,457.81 лева. Значи, на гледъ — споредъ отчета — редовния бюджетъ е приключенъ съ 42,854.72 лева дефицитъ, когато въ сжщностъ редовния приходъ е билъ 933,457.81 лева при редовенъ разходъ 833,337.53 лева е имало излишѣкъ 100,120.28 лева. Че това е така, явствува и отъ обстоятелството че общия излишѣкъ отъ нея година 333,302.07 лева не се измѣнилъ. Слѣдва.

БЪЛГАРСКО АКЦИОНЕРНО Д-ВО „ДРУЖБА“ — ВАРНА.

На 6 май, до 5 часа слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението на дружеството, ще се продава на търгъ дружествената кжща въ града, I уч., ул. „Севѣрна“ № 174 (бивша на Хр. Ризоолу). Главното здание триетажно, съ 9 стаи и три голѣми коридоранадъ зимникъ. До него кухня и стая и двѣ отдѣлни пристройки. Цѣлото пространство е 366.50 кв. метра, отъ които около 200 кв. метра постройки. Въ двора чешма. Кжщата се намира много близо до морския брѣгъ.

Най малко половината отъ покупната цѣна, ако купувача пожелае, може да се остави въ дългосроченъ заемъ срѣщу ипотека на сжщата кжща.

Първоначална цѣна 20,000 лева. Залогъ за правоучастие въ търгътъ се иска 2000 лв. Всички разноси на публикаций, кръпоститѣ мита и градскитѣ берии сж за смѣтка на купувача.

Продажбата ще се счете окончателна за дружеството, ако управителния съвѣтъ утвърди търгътъ.

По подробни свѣдѣния заинтерасуванитѣ може да искатъ всекога въ кантората на дружеството.

Варна. 16 Априлъ 1911 год.

ОТЪ ДИРЕКЦИЯТА.

ВАРНЕНСКА МИТНИЦА.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2778

гр. Варна, 15 Априлъ 1911 година.

Съобщава се за знание на интересующитѣ се, че въ помѣщението ѝ ще се произведе търгъ на 29-IV и 3-V т. г. отъ 2 до 5 часа слѣдъ обѣдъ за разни изостанали стоки съгласно обявлението ѝ № 2724 отъ 14 т. м., въ което сж прѣдвидени стокитѣ, количеството имъ и първоначалнитѣ имъ оцѣнки.

Желающитѣ да купятъ да се явятъ въ митницата.

Управителъ: А. СТАЙКОВЪ.

Секретаръ: А. ДУМБЕВЪ.

Обявление.

Долоподписанитѣ, съобщаваме на интересующитѣ се, че откупихме Държавната гора при мѣстността „Рогачево“, до селото Чукурово (Текенска община) въ която се намиратъ необходимитѣ принадлежности за единъ земледѣлецъ като: мертеци, колове, пѣрти, дърва и др.

За улѣснение на купувача било каквото и да е, билетитѣ ще се издаватъ на самата гора.

Цѣнитѣ много намалени.

Материалъ насѣченъ и не насѣченъ.

Балчикъ, Декемврий 1910 г.

Съ почитание:

1—50—3 Ж. Атанасовъ, П. Гецовъ и Райчо Петровъ.

БОРИСЪ ПОПОВЪ

(АДВОКАТЪ)

Се раздѣли съ досегашния си съдружникъ Добришки адвокатъ Тодоръ Тошевъ и се установява за винаги въ гр. Варна, до Окржжния Сждъ.

Приема да защитава всекакъвъ видъ дѣла прѣдъ всички сждилища въ Царството.

1—55 2

Първа Българска Модерна Фабрика

ЗА

ТАХЖЕНА-ХАЛВА, ЛОКУМЪ И ДР.

НА

А. Г. Кацулисъ — Варна.

ФАБРИКАТА ПРОИЗВѢЖДА:

ХАЛВА въ обли тенесийни кутии по 8. 6. 4. 2. 1. 1/2 и 1/4 кгр.
ЛОКУМЪ фжетжклии въ кутии по 5. 1. 1/2. 1/5. и 1/15 „
„ кристаль триколоренъ въ кутии по 1. 1/2. и 1/5 „
„ царски „ „ по 1 — 1/2 кгр.
НЕБЕТЪ-ШЕКЕРЪ (КАНДИО) въ каси по 25 килограма.
ЛЕВЛЕБИ-ШЕКЕРЪ „ „ по 35 „

ПРОДАЖБА НА ЕДРО.

5—11—5 ДОБРОКАЧЕСТВЕННОСТЪ ГАРАНТИРАНА.

Интересно за любители
телитѣ на ловѣтъ!

Продава се ловджийска пушка испанска система 16 калибъръ.

— ЦѢНА ИЗНОСНА. —

Споразумение въ печатницата на Д. Тодоровъ — Варна.

ПОДЪ ПЕЧАТЪ Е

ВЕЧЕРИНКИ И УТРА

ни. IV отъ

Ив. Ст. Андрейчинъ

ЦѢНА 3 лв.

издава книжарницата на

Н. Евстатиевъ — Варна.

1—45—5

НАРОДНА СИЛА

— Органъ на Варненския Окржженъ Демократически Комитетъ —

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

Годишенъ абонаментъ 5 лв.

За обявл. се плаща: за гарм. редъ на I стр. 1 лв.

За гармонденъ редъ: IV стр. 0.80 лева

На II и III стр. по споразумение.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Администраторъ: Н. Нейковъ.

Ржкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.